Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia e[st] declaratio testificatiua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

ieiunio animā meā: ⁊ oro mea i ſinu meo cō
uertef Hec ibi. His itaq; ſic geſtis times
vir ſanctus occaſiōe ſui religioſis pontinia
ceñ. iminere diſpendiū inde ſponte diſceſ-
ſit ⁊ ad Ludouicū francoꝝ regē confugit
a q̄ benigniſſime ſuſcept⁹ ē ⁊ neceſſaria vi-
te ſibi aſſignauit q̄uſq; pax ecclie reforma
ref. Solicitauit inſup rex francoꝝ ſummū
pontificē vt ſine vlteriori dilatione ad re-
formandū pacē ecclie anglicane laboraret
Miſerat⁹ etiā p̄fate ecclie anglicane deſo-
lationē: guillerm⁹ ſeneñ antiſtes ſedē apo
ſtolicā petijt / impetrauitq; vt rex anglorū
anathematizaref oi appellatione poſtpoſi-
te niſi a ſua prtinacia deſiſteret. Sic itaq;
artat⁹ verbis ſaltē adq̄euit cōuis nō animo.
Reuerſus ē igif thomas ſeptimo exilij ſui
anno: ⁊ a ꝑplo honorifice multū ſuſcept⁹.
Sed poſt paucos dies dānis ⁊ iniurijs ſu
pra modū affectuſ ē. iiij. Reg. xvij. Illi nō
audierunt. ſ. aplico mandato vere obedire
noluerunt: ſꝫ iuxta ꝯſuetudinē ſuā ꝑpetra-
bant. ¶ Tertio ꝑſecuti ſunt eū ꝑ facinoro-
ſam inuaſionē Ps. Conſiderat petōr iuſtū
⁊ q̄rit mortificare eū. In q̄ inuaſiōe tria ſūt
nob ꝯſideranda. ¶ Primo ꝯſideranda eſt
glioſi pontificꝫ benignitaſ q̄ ſeipm obtul-
Occurrētib⁹ ei furibūdis militib⁹ q̄rētib⁹
eū ad mortē dixit. Ecce ego q̄d vultꝫ: In
h ſecut⁹ dn̄m q̄ ſuis ꝑſecutorib⁹ ꝓceſſit ob
uiā: di. Quē queritꝫ ⁊c. Ego ſum. vt habe
tur Jo. xviij. Nec metu mortꝫ a ſuo ſancto
ꝓpoſito ceſſauit nec eis in aliq̄ obedire vo-
luit niſi ſꝑ ſaluis ecclie iurib⁹ q̄npotius eis
rn̄dit decetero ſe viriliſ in cā ecclie ſꝑ actu-
rū: ⁊ errata ſingl'a correcturū. Apo. ij. Eſto
fidelis vſq; ad mortē: ⁊ dabo tibi coronam
vite. ¶ Scdō eſt ꝯſideranda martyrij ſan-
ctitas q: paſſus eſt in loco ſcrō ⁊ int̄ man⁹
ſacerdotū ⁊ religioſoꝝ i tpe ſacro īfra octa
uā dn̄ice natiuitatis et ꝓ ſcrā cā. ſ. ꝓ ſancta
ecclia. vn̄ ſpēaliter dici pt martyr ecclie: q:
ꝓ cā eccleſie paſſus. Joan. x. Ego ſum pa
ſtor bonus: bonus paſtor animā ſuā dat ꝓ
ouib⁹ ſuis. ¶ Tertio eſt ꝯſideranda ꝑſecu
toꝝ crudelitas Coronam eī̄ capitis ſacri
crudeliſ amputauerūt. indeq; cerebrū cū
ſanguine ꝑ paulmentū ſparſerūt. voluerūtq;
corpus eius aut in lacū proijci aut in pati-
bulo ſuſpendi dicentes illud nō eſſe dignū
eccliaſtica ſepultura. Vnde legēdas. Ode
runt me iniq̄ ⁊ q̄ retribuunt ⁊c.

Tertia excellentia contemplāda cir
ca iuſticiā glioſi martyris thome ē
excellentia declarationis veneran
de. quō ſcꝫ excellenter declarauit dn̄s q̄ ac
cepta ſibi fuerit glioſi thome v̄tuoſa boni
tas ſiue iuſticia ⁊ q̄ glioſus ſit nūc in celis
pro ſue bonitatis ⁊ iuſticie ꝑſeuerātia. Jo.
xij. Si q̄s mihi miniſtrauerit: hono. eū pa-
ter me⁹ ⁊c. Honorificauit q̄ppe pr̄ celeſtꝫ glo
rioſum thomā glificando ipm in celis. et
hmōi gliam in terris declarando. Et hoc
potiſſimū triplici declaratione
¶ Prima ē declaratio p̄nunciatiua.
¶ Scdā eſt declaratio certificatiua.
¶ Tertia ē declaratio teſtificatiua.

Prima ē declaratio p̄nunciatiua.

Reuelatū eī̄ fuit ei in exilio exiſte
ti q̄ ad ſuam eſſet eccliam regreſſur⁹ ⁊ ad
chrīm cū martyrij palma migratur⁹. Item
per aliquot dies añ eius martyriū iuue-
nis quidē de corꝑe exiens ⁊ poſtmodū mi
raculoſe regreſſus aiebat q̄ vſq; ad ſupre
mū ſanctoꝝ ordinē direct⁹ fuit ⁊ inter apo
ſtolos ſedē q̄ndā vacuā vidit. ꝑcontanti
aūt cui⁹ eēt hec ſedes. angel⁹ rn̄dit q̄ cui-
dā magno ſacerdoti angloꝝ ſuabaſ Apo.
iij. Qui vicerit dabo ei ſedere mecū i thro
no meo.

Scdā eſt declaratio certificatiua

facta. ſ. ꝑ angelos. Dū eī̄ clerici ꝑ
eo exeq̄as facerent ⁊ miſſā inciperent de
functoꝝ ſubito (vt aiunt) angeloꝝ aſtātes
chori vocē cantantiū interrūpunt ⁊ offici
um martyris incipiunt. ſ. Letabif iuſtus i
dn̄o ⁊c. Et tunc ſtatim clerici proſequunt̄.
Hec eſt mutatio dextere excelſi dū cant⁹
meroris vertitur in canticū laudis. Erat
uera eximia comprobaſ p̄ditus ſanctitate
⁊ glorioſa inſignitus martyrij palma quē
angeli tanto donauerunt honore ⁊ ſancto
rum martyꝝ cathalogo palam declarauē
runt aſcribendum.

Tertia eſt declaratio teſtificatiua

que ſcilicet facta eſt per miracula
q̄ ſue ſanctitati atq; glie teſtioniū ꝑhibēt.
Eſt aūt h teſtioniū triplex ¶ Primū ē te

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſtimoniũ viuoꝝ q̄ p ſcti hui⁹ merita impe-trarũt a dño qđ poſtulauerũt iuxta ſepul-crũ ei⁹ orãtes: aut etiã in loco in q̄ pcuſſus eſt. Cecis em̄ viſus: ſurdis auditus: clau-dis greſſus eſt repat⁹. Porro aq̃ qua pan-ni ei⁹ ſanguie reſpſi loti ſunt/ plr̃imis extitit in medelã. Uide hec ꝛ alia multa in legẽ-dis. Ubi etiaꝫ hr̃ ꝙ blaſphemi q̄ miracul̃ hui⁹ ꝛ ſctitati glioſi viri detrahebãt: a de-monio arrepti ſunt. ❡ Scõm eſt teſtimo-niũ mortuoꝝ q̄ p ei⁹ merita ſurrexerunt.

❡ Tertiũ eſt teſtimoniũ pſecutoꝝ q̄ diuer-ſis penis mirabilr̃ afflicti ſũt/ adeo vt alij digitos pprios dentib⁹ diſcerpẽtes: alij ſa-nie defluẽtes: alij palyſi diſſoluti: alij amẽ-tes effecti/ miſerabilr̃ interirent. Eccl̃i. iiij. Uſq ad mortẽ certa p iuſticia: ꝛ de⁹ expu-gnabit p te inimicos tuos. Hec ibi. Pa-tet itaq excellẽtia iuſticie ꝛ ꝟtutꝫ atq ſan-ctitatꝫ glioſi thome. Hũc igit̃ deuotꝫ iuo-cem⁹ cordib⁹/ vt ſuis meritꝫ iuſtificari: di-uina gratia dotari: demũq cum eo i celis glorificari mereamur. Amen.

❡ De btõ Silueſtro papa Sermo

Serue bone et fidelis intra in gaudium dñi tui. Matth. xxv. Oẽs debemus eſſe ſerui boni ꝛ fideles dñi pcipue ppt tria.

❡ Primo rõne formationis.

❡ Scõo rõne reformatõis ſiue redẽptõis

❡ Tertio ratione cõductionis.

Prio rõne formatõis. Eſa. xliiij. Forma-ui te/ ſeruus me⁹ es tu iſrael nõ obliuiſca-ris mei. Et mgr̃ dr̃. ij. ſentẽ. diſt. j. Fact⁹ ẽ hõ pꝑter deũ vt ei ſeruiret: ꝛ mũdus pꝑter hoiem vt homi ſeruiret. Poſit⁹ eſt g̃ hõ in mũdo vt ei ſeruiret̃ ꝛ ipe ſeruiret ꝛ vtrũq acciperet. Uoluit em̄ de⁹ ab hoie ſibi ſeruiri vt ea ſeruitute nõ de⁹ ſed hõ ſeruiẽs iuua-ret̃: et mũdus ſeruiret hoi vt ſilr̃ hõ iuua-ret̃. Totũ igit̃ bonũ hois eſt ꝛ qđ factum eſt pꝑter ipm ꝛ pꝑter qđ ipe fact⁹ eſt. Ideo aplš dr̃ j. Coꝛ. iij. Oia vr̃a ſunt: vos aũt chr̃i. Nota ꝙ dr̃: oia. ſ. ſupiora: eq̃lia: ꝛ iſe-riora. Supiora ad pfruendũ: vt deus. Eq̃-lia ad cõuiuendũ. ſ. angeli: q̄ lꝫ mõ ſint nob ſupiores: in futuro tñ erunt eq̃les. Matt. xxij. Erunt ſicut angeli dei in celo q̄ ꝛ mõ nobis dati ſunt in cuſtodes. ❡ Secundo rõne reformatiõis ſiue redẽptiõis. j. Coꝛ. vj. Empti ei eſtꝫ pcio mag̃. Et ibi pmit-tit̃: nõ eſtꝫ vr̃i. Et. j. Pet. j. Nõ coꝛruptibi-lib⁹ auro vel argẽto redempti eſtꝫ: ſed pcio-ſo ſanguie agni imaculati ꝛc̃. ❡ Tertio ra-tione ꝯductiõis. Mat. xx. Exijt pmo ma-ne cõducere opa rios in vineã ſuã ꝛc̃. Gre. in homel. Cõductio eſt vite eterne pmiſ-ſio p opib⁹ ſeruitutꝫ nr̃e: cũ qb⁹ ſeruis vult ponere rõnem in fine. Hõ em̄ cũ ſit aial ra-tionale/ rõnaliter viuere debet: nõ beſtiali-ter: ꝛ de vita ſua rõnem deo reddere. Ifõ dicit̃ in cõ. xv. q. j. Merito. §. Ex eo. Ho-mines qꝛ rõnales ſunt facti: de ſe ꝛ de oi-bus rõnem reddituri ſunt. Aug. in ſolilo. Infelices ſunt q̄ ignorãt q̄d faciũt ꝛ rõnẽ nõ hñt: vadũt de tenebris ad tenebras et neſciunt vbi cadunt. Infeliciores q̄ ſciũt p rõnez q̄d faciũt ꝛ aptꝫ ocul̃ ad iſernũ de-ſcẽdũt. Hec ille. De oib⁹ itaq ſum⁹ rõnez reddituri ꝛ iuxta qđ fecerim⁹ mercedẽ re-cepturi. Uñ vnicuiq q̄ fidelr̃ deo ſeruie-rit dicet dñs verba pus aſſumpta. Serue bone ꝛ fidelis intra in gaudiũ ꝛc̃.

❡ Notãdũ q̄ppe ꝙ hoies ſeruiẽtes ſũt iu-tripuci differẽtia. Quidã ſũt ſerui peccati et diaboli: ſed nullo modo dei. Joan. viij. Qui facit pctm̃/ ſeru⁹ ẽ pcti. glo. i. diaboli. Alij ſunt ſerui dei ſed nõ boni ꝛ fideles: q̄ ſcꝫ ea q̃ ſunt bona faciũt: ſed ex timore: nõ ex charitate. ideo nõ ſunt boni ſui q̄ nõ di-ligunt dñm. ij. Coꝛ. ix. Nõ ex triſticia aut ex neceſſitate: hilarẽ em̄ datorẽ diligit de⁹ Hec ibi. Itẽ ea q̄ faciũt nõ faciũt in laudẽ dei ſed ad gliam ppriã vel tpale cõmoduꝫ aſpiciẽtes: et plerũq etiã a via ꝟtutꝫ de-uiãtes. Ideo nõ ſũt ſerui fideles q̄ donis dei abutunt̃. qꝛ nõ eſt in eis cordis rectitu-do in gliam dei. Pš. Coꝛ aũt eoꝝ nõ erat rectũ cũ eo: nec fideles habiti ſunt in teſta-mẽto ei⁹. Tales itaq ſerui nõ intrabũt in gaudiũ dñi. Soli em̄ bono ſuo ꝛ fideli dr̃ Intra in gaudiũ dñi tui. ❡ Reqrit̃ aũt tri-plex fidelitas in bono ſeruo dei. ❡ Prima ẽ fidelitas ſincere dilectiõis. Debet em̄ aia q̄ eſt chr̃i ſpõſa diligere eum corde caſtiſſi-mo vt nullũ penit⁹ admittat amorẽ extra-neũ. Bern. Nõ caſte diligit deũ qui aliqđ diligit pter eum. Hec ille. Unde quotiẽs aia amorẽ aliquẽ amori chr̃i diſſonũ ad-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN